

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1255/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.022/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Csitos Eszter ügyvéd) útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz nyújtottak be, amelyben a Kúria Pfv.I.20.022/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték a Kecskeméti Törvényszék 6.Pf.20.816/2024/6. számú ítéletére kiterjedő hatállyal. Indítványukat az Alaptörvény I. cikk (1) és (4) bekezdései, II. cikke, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) és (2) bekezdései, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, 25. cikk (1) és (3) bekezdései, valamint 26. cikk (1) bekezdése sérelmére alapították.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az egyik indítványozó 2007-ben kölcsönszerződést kötött egy gépjármű vételárának finanszírozása céljából. A másik indítványozó a tartozás megfizetésére kezességet vállalt. A hitelező a kölcsönszerződést 2014-ben felmondta, 2018-ban pedig a követelését egy másik cégre engedményezte, amely pert indított kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetése iránt.
- [3] Hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a Kiskőrösi Járásbíróság 2.P.20.390/2022/70. számú ítéletével a keresetet részben megalapozottnak találta, és az indítványozókat a szakértő által kiszámított összegű, lejárt tőketartozás, továbbá kamatok és perköltség egyetemleges megfizetésére kötelezte. Megállapította a bíróság, hogy deviza alapú szerződésről volt szó, amelyben szerepelt az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás, és nem volt azonosítható olyan körülmény, amely az indítványozókat megtévesztette a szerződés tartalmát, az árfolyamkockázat mibenlétét érintően. A szerződés felmondása ugyan jogellenes volt, mert az adós

ebben az időpontban túlfizetésben volt, de a bíróság szerint a követelés engedményezéséig a maximális 132 hónapos futamidő eltelt, így a felperesi követelés ezen oknál fogva is lejárt és esedékessé vált. A bíróság az indítványozóknak sem a követelés elévülésére, sem a felperes meg nem engedett ellenkérelem-változtatására alapított kérelmét nem tartotta megalapozottnak. A Kecskeméti Törvényszék 6.Pf.20.816/2024/6. számú másodfokú ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyta.

- [4] Az indítványozók a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (1) bekezdésébe foglalt kizáró okra (felülvizsgálati értékhatár) tekintettel a 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára és (3) bekezdésére hivatkozással kérték a felülvizsgálat engedélyezését. A Kúria megállapította, hogy a kérelem nem tesz eleget a Pp. 410. § (2) bekezdés *b)* pontjában írt követelménynek, mivel az ügy érdemére kihatóan megsértett jogszabályhelyeket „felsorolásszerűen, részben a megsértettként állított jogszabályhelyek normatartalmára utalással, részben általános megfogalmazással, részben pedig a jogszabálysértés mibenlétének előadása nélkül jelölték meg. A felsorolást követő szöveges indokolási részek pedig [...] csupán ismétléseket tartalmaznak, továbbá azokat az alperesek azonosítható módon nem kapcsolták hozzá a megsértettnek állított jogszabályhelyekhez” (Indokolás [23]). E „tartalmi hiány önmagában kizárta az engedélyezési kérelem érdemi vizsgálatát” (Indokolás [23]), azonban a Kúria hozzátette azt is, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára és (3) bekezdésére történő együttes hivatkozás nem lehetséges, továbbá a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja a felülvizsgálat engedélyezésének két vagylagos feltételét tartalmazza, így azok eltérő indokolást igényelnek. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának egyik fordulata tekintetében sem tartalmazott részletes indokolást. A Pp. 409. § (3) bekezdése vonatkozásában pedig a Kúria végzése értelmében szükséges, hogy az „engedélyezési kérelmet előterjesztő fél az adott elvi jelentőségű jogkérdés tekintetében kimutassa a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat, és a Kúria közzétett határozatában kifejtett eltérő jogértelmezést”, de az indítványozók kérelme ezt nem tartalmazta (Indokolás [28]). Emiatt a Kúria Pfv.I.20.022/2025/3. számú végzésével az indítványozók felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasította.
- [5] 2. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban elsődlegesen azt sérelmezik, hogy a bíróságok az ő szerződéses szándékuk és értelmezésük ellenére – emberi méltóságukat megsértve – deviza alapú szerződésnek minősítették a szóban forgó kölcsönszerződést. Ezáltal „olyan értelmezést erőszakolt rájuk a bíróság, ami teljes vagyonukat, valamennyi tulajdonukat és méltóságukat sérti, előrevetítve azt, hogy egy gépjármű vásárlása miatt most utcára kerülnek”.
- [6] Kifogásolják, hogy a megismételt elsőfokú eljárásra vezető hatályon kívül helyező döntésében a másodfokú bíróság meghatározta a bírósági döntés kereteit, és

lényegében utasította az elsőfokú bíróságot, ami önkényes, nem egyeztethető össze a bírói függetlenséggel és a befolyástól mentes ítélkezés követelményével. Ráadásul a másodfokú bíróság döntésében tévesen összemosta a tisztességtelenség és a megtévesztés jogintézményeit.

- [7] Önkényesnek tartják végezetül az indítványozók azt is, hogy a Kúria – lényegében a jogszabályból le nem vezethető többletkövetelményeket támasztva, és ezzel megsértve a tisztességes eljáráshoz való jogot – annak ellenére utasította vissza a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmüket, hogy maga is elismerte, a kérelem tartalmazta az anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértések megjelölését. Indokolása mindösszesen öt bekezdés, „korántsem figyelve az alperesi fellebbezés teljes terjedelmére”.
- [8] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [9] 3.1. A bírósági eljárást befejező kúriai végzést követő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. Mivel az Alkotmánybíróság az indítványozóknak a Kecskeméti Törvényszék 6.Pf.20.816/2024/6. számú ítélete ellen korábban határidőben benyújtott panaszát az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján (a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra tekintettel) visszautasította (IV/88/2025. számú ügy), az Ügyrend 32. § (4) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét támadó ismételt panasz is határidőben érkezett. A kérelmezők alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük – mivel a támadott ítélettel lezárt perben alperesek voltak – fennáll. A jogi képviselő meghatalmazását csatolták.
- [10] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, ugyanis nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény I. cikke {például: 3076/2022. (II. 25.) AB végzés, Indokolás [10]} és 25. cikke {például: 3290/2021. (VII. 7.) AB végzés, Indokolás [30]}. Emellett az Alaptörvény 26. cikke nem fogalmaz meg az indítványozók mint a per alperesei számára Alaptörvényben biztosított jogot {például: 3316/2021. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [11] Megállapítható volt az is, hogy az indítványozók az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1)-(2) bekezdései, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában kérelmüket egyáltalán nem indokolták, miután érvekkel nem támasztották alá, hogy a támadott bírói döntések miért és mennyiben sértik ezeket az alaptörvényi rendelkezéseket. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség. Az

Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Mindemellett az indítványozók nem terjesztettek elő olyan okfejtést, illetve nem mutattak rá olyan összefüggésre sem, amelyet az Alaptörvénynek az emberi méltóság védelmét garantáló II. cikke és a támadott – az indítványozók értelmezésében a szerződéses akaratukat figyelmen kívül hagyó – bírósági döntések vonatkozásában az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tudott volna tenni {lásd a hasonló érvek mentén előterjesztett alkotmányjogi panasz elbírálását a 3352/2024. (IX. 23.) AB végzésben, Indokolás [25]}. A kérelem tehát ebben a részében – az Alaptörvény II. cikke, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1)-(2) bekezdései, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében – nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételeket.

- [12] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [13] Az Alkotmánybíróság egyrészt megállapította, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban az ügy nem vet fel új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést az Alkotmánybíróságnak a XXVIII. cikk (1) bekezdés alkotmányos tartalmát kibontó és következetesen alkalmazott gyakorlatához képest [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat].
- [14] Az Alkotmánybíróság másrészt – a bírói döntések indokait kifogásoló alkotmányjogi panaszokat elbíráló korábbi döntéseihez hasonlóan – emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja [...]. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz [...]” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [15] Mivel az indítványozók ügyében eljáró bíróságok számot adtak a döntésüket alátámasztó lényeges érvekről, a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolási kötelezettség alkotmányjogi tartományának a megsértése alappal nem merülhet fel. Az Alkotmánybíróság utal e körben gyakorlatára, amely szerint „a

bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés {3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [27]}.

- [16] Az indítványozók alkotmányjogi panasza egyebekben nem alkotmányossági kérdésekre vonatkozik, a panaszosok a tényállás megállapítását, az eljáró bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatják, és ekként a támadott törvényszéki ítéletben, illetve a kúriai végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintik alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. A kifejtettek alapján azonban a tényállás megállapítását és a bizonyítási eljárást érintő kérdések, valamint az eljárásjogi szakkérdések felülvizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán.
- [17] Mindezek alapján az ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételege sem áll fenn.
- [18] 4. Összefoglalva a fentieket, az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjának, illetve 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjának, valamint nem teljesítette a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételét, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 30.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró